

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618010743
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1618010743.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováč a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci obžalovaného J. S., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky z 29.05.2019 sp. zn. OT/165/2018, na verejnom zasadnutí konanom 17. septembra 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného J. S., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky z 29.05.2019 sp. zn. OT/165/2018 bol obžalovaný J. S. uznaný za vinného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že dňa 28.12.2018 v čase okolo 09:00 h na adrese J. č. XXX pred rodinným domom po hádke s manželkou E. S. túto chytil za hlavu a silno jej ju tlačil o kapotu motorového vozidla, následne na to manželka E. S. obvineného J. S. na obranu kopl a stúpila mu na nohu, na čo ju obvinený J. S. chytil za zápästie a hodil ju do blata na zem, kde jej strhol bundu a chytil ju spredu za krk a povedal jej, že jej odsekne hlavu na ponku pri dome sekerou, následne na to v rodinnom dome na adrese J. č. XXX manželku E. S. začal tlačiť k oknu, chytil ju pod krk a kričal na ňu, potom jej pri skrini dal do oblasti tváre na ľavú stranu dve facky, následne po vzájomnej hádke dal manželke E. S. 6 faciek do oblasti tváre a potom ju v chodbe udrel hliníkovou metlou do oblasti ľavého stehna, čím týmto konaním vyvolal u poškodenej E. S. , nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. č. XXX dôvodnú obavu o jej život a zdravie a spôsobil jej zranenia podľa lekárskeho potvrdenia: pomliaždenie hlavy, krku, chrbta, ľavého ramenného kĺbu a hematoma kĺbu a hematoma ľavého stehna, odreninu pravého zápästia a malíčka vpravo s dobou liečenie kratšou ako 7 dní.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému J. S. podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému výkon uloženého trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 4 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj povinnosť spočívajúcu v príkaze počas skúšobnej doby nepriblížiť sa k poškodenej E. S., nar. XX.XX.XXXX, na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydla, alebo v mieste, kde sa takáto osoba zdržuje, alebo ktoré navštevuje.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný J. S. v zákonnej lehote uvedenej v § 309 ods. 1 Tr. por., ako osoba oprávnená podľa § 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom zvoleného obhajcu a to podaním, ktoré bolo doručené na okresný súd 27.09.2019.

Obžalovaný v dôvodoch podaného odvolania koncipované jeho obhajcom v prvom rade namietal, že súd prvého stupňa ho uznal za vinného v podstate na základe jedinej výpovede poškodenej E. S.. Odvolateľ poukázal na svoju podrobnú výpoveď na hlavnom pojednávaní, pričom rovnako aj v prípravnom konaní svoju vinu poprel a podrobne opísal celý priebeh incidentu. Žiadne vyhrážky voči poškodenej z jeho strany neboli a pokiaľ ide o fyzické násilie voči poškodenej, on sa iba bránil voči jej útoku. Obdobne poškodená na neho útočila aj v minulosti, pričom jej útoky on ignoroval a radšej odišiel z domu preč. Pri incidente pred rodinným domom on nemohol ani zaútočiť na poškodenú spôsobom, ako to sama uvádzala, nakoľko on držal na rukách maloletého syna. Dal do pozornosti odvolaciemu súdu aj to, že predmetný skutok bol právne kvalifikovaný ako nebezpečné vyhrážanie a tento sa nestal. Ako už konštatoval Krajský súd v Bratislave vo svojom uznesení z 25.01.2019 sp. zn. 3Tos/8/2019, svedkyňa X. L. nebola priamym svedkom incidentu a poškodená jej neuviedla, že by sa jej manžel vyhrážal. Rovnako svedkyňa uviedla, že predmetný konflikt medzi manželmi sa týkal iba stratených kľúčov, nie však žiadneho násillia. Pokiaľ ide o výpoveď poškodenej vo vzťahu k nebezpečnému vyhrážaniu, táto jej výpoveď nebola podporená žiadnym dôkazom. V rodinnom dome ani v okolí sa nenachádzal žiadny ponk alebo niečo podobné. Motív účelovej výpovede poškodenej je možné skôr vyvodit' z toho, že predmetné oznámenie uskutočnila jeho manželka po viacerých hádkach, keď on jej uviedol, že patrí na psychiatriu a neuvidí potom svojho syna. Okrem toho, že sa mu vyhrážala v minulosti aj tým, že raz bude mať on podpálený dom alebo bude dom vykradnutý. V tomto smere stojí za zmienku, že jeho rodinný dom po jeho zadržaní bol hneď vykradnutý. Z výpovedí poškodenej okrem iného vyplýva, že táto po údajnom nebezpečnom vyhrážaní odišla k susede, ktorej iba uviedla, že on ju mal zbit', avšak napriek tejto skutočnosti sa poškodená opätovne vrátila do rodinného domu, kde sa on nachádzal. Má za to, že aj z tejto skutočnosti je možné dospieť k záveru, že ani údajné vyhrážky by voči jej osobe nemohli vzbudiť v danom čase reálnu obavu o život alebo zdravie, inak by poškodená sa do domu nevrátila a počkala na príchod polície u susedy, alebo by túto poslala po veci. Súd prvého stupňa sa vôbec nezaoberal tým, že aj on bol zranený, že v minulosti práve poškodená na neho útočila, a on radšej odišiel z domu, aby hádka nepokračovala. V tomto konaní žiadnym spôsobom nebol skúmaný mechanizmus vzniku zranení u poškodenej znalcom, pričom on je presvedčený, že tento by len podporil jeho tvrdenia ohľadom útoku poškodenej na jeho osobu už pri jeho zadržaní. Navyše, ak poškodená na hlavnom pojednávaní uvádzala, že ju on mal udrieť minimálne šesťkrát do tváre, tak tieto tvrdenia sú v rozpore nielen s reálnou skutočnosťou, ale aj s predloženými lekáorskými správami, keďže žiadne takéto zranenia sa tam neuvádzajú. Ak už poškodená uviedla svedkyňi, že mala byť údajne zbitá a dôvodne sa mala obávať o svoj život, tak túto skutočnosť by jej predsa uviedla, ale nič také neurobila. Rovnako zo spisu nevyplýva, že by poškodená pri hovore na políciu, alebo privolaným záchranárom uviedla, že by sa jej on mal vyhrážať. Odvolateľ poukázal aj na uložený trest, v rámci ktorého mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze počas skúšobnej doby nepriblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydliá, alebo v mieste, kde sa takáto osoba zdrúje, alebo ktoré navštevuje. K tomuto obžalovaný dodal, že s poškodenou sú práve v rozvodovom konaní a majú aj spoločného syna - mal. C. S., pričom pred Okresným súdom Malacky pod sp. zn. 8P/33/2019 je od februára 2019 vedená vec o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na základe jeho návrhu na rozvod, ktorý podal ešte dňa 11.02.2019. Potom súdom uložený zákaz priblížiť sa k poškodenej počas skúšobnej doby, mu v podstate znemožňuje jednak zúčastniť súdnych pojednávaní v konaní o rozvod, jednak stretávania sa s maloletým synom, keďže tento býva práve u poškodenej. Práve uložený zákaz považuje za rozporný s ustanovením § 34 ods. 3 Tr. zák. Záverom navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol spôsobom, že ho v celom rozsahu oslobodí spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní obžalovaného, nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnili obžalovaný J. S., jeho obhajca a prokurátor krajskej prokuratúry.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom sa v plnom rozsahu pridržoval písomne podaného odvolania a jeho dôvodov. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol spôsobom, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol, aby krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol, nakoľko považuje prvostupňový rozsudok za správny a zákonný.

Obžalovaný J. S. na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pripája k záverečnému návrhu svojho obhajcu. On sa cíti byť nevinný, manželke sa žiadnym spôsobom nevyhráždal, navyše v rodinnom dome sa v čase skutku nenachádzal žiadny ponk, ktorý spomínala jeho manželka. Túto okolnosť uvádzal vo všetkých štádiách trestného konania, avšak nikto nebral na to zreteľ. Pokiaľ ide o rozvodové konanie, vo veci už bolo nariadené pojednávanie na deň 29.09.2020. K ústnej dohode medzi nimi ohľadom rodičovských práv k maloletému synovi nedošlo a súd doposiaľ o tomto ani nerozhodol.

Krajský súd na podklade odvolania obžalovaného podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného J. S. nie je dôvodné.

Odvolací súd úvodom konštatuje, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že predmetný skutok sa stal spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a tento spáchal obžalovaný J. S.. Na tomto základe potom prvostupňový súd vyvodil z dôkazov skutkové zistenia, ktoré sú správne a ktorým nemožno nič vytknúť.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Napriek tomuto konštatovaniu, ani odvolací súd nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, pretože zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a je nimi jednoznačne a nepochybne preukázané, že to bol práve obžalovaný J. S., ktorý v kritickom čase za daných okolností, ako aj spôsobom ustáleným v rozsudku súdu prvého stupňa, dopustil sa konania, ktoré je opísané v skutkovej vete prvostupňového rozsudku.

Vina obžalovaného J. S. bola preukázaná výpoveďou poškodenej - svedkyne E. S., s ktorou korešpondovala nielen výpoveď svedkyne X. L., ale aj listinné dôkazy, predovšetkým lekárske správy, resp. odborné vyjadrenie o spôsobených zraneniach poškodenej.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného J. S. krajský súd zistil, že nejde o novú doteraz neuplatnenú obhajobu obžalovaného, ale len o opakované tvrdenia z predchádzajúcich štádií trestného stíhania, s ktorými sa dôsledne a v súlade so stavom veci a zákonom vysporiadal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Aj odvolací súd považuje obhajobné tvrdenia obžalovaného za účelové, v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti.

Na strane druhej krajský súd nemal žiadny relevantný dôvod spochybníť hodnovernosť výpovede poškodenej - svedkyne E. S., ktorá popisovala priebeh skutkového deja a obžalovaného z protiprávneho konania usvedčila. To, že poškodená svedkyňa pravdivo vypovedala o násilnom správaní obžalovaného, vrátane toho, že ju aj fyzicky napadol a spôsobil jej viaceré poranenia, korešpondovalo aj lekárske potvrdenie vystavené H. R. O., rovnako ambulantná správa Nemocnice Malacky, ako aj odborné vyjadrenie znalca prof. H. E. Z., CSc. V neposlednom rade treba poukázať aj na výpoveď svedkyne X. L., ktorá potvrdila, že jej suseda S. povedala, že ju zbil J., pričom práve kvôli tomu poškodená volala na políciu, ktorej tiež oznámila, že ju fyzicky napadol manžel. Menovaná svedkyňa dokonca vypovedala, že poškodená bola uplakaná, rozrušená a vystrašená, dokonca sa jej stalo, že na ruke má modrinu. Na základe uvedeného možno urobiť záver, že v posudzovanej veci násilné správanie obžalovaného sa neprejavilo iba vo verbálnom vyhrázaní sa poškodenej, že jej sekerou odsekne hlavu, ale aj samotným fyzickým útokom na poškodenú, čo si podľa odborného vyjadrenia znalca vyžiadalo dobu liečenia kratšiu ako sedem dní, resp. takémuto pacientovi sa odporúča po dobu päť až šesť dní fyzický pokoj a samotná dĺžka práceneschopnosti závisí od jeho pracovného zaradenia. Z pohľadu odvolacích námietok obžalovaného nemožno účelovo oddeľovať iba jeho slovné (verbálne) prejavy od fyzických útokov na poškodenú a z toho vyvodzovať, že pokiaľ poškodená bezprostredne po skutku oznámila svojej susede a polícii iba to, že ju manžel zbil, pričom súčasne sa nezmieňovala aj o slovných vyhrádkach zo strany jej manžela, tak potom treba považovať jej výpoveď za nehodnovernú, resp. za nepravdivú, ktorá nie je podporená žiadnym priamym alebo nepriamym dôkazom. Takúto argumentáciu preto ani odvolací

súd nemohol akceptovať. Na strane druhej treba vysloviť, že istá časť skutkového deja, dokonca tá kľúčová, z ktorej sa vychádzalo pri ustálení právnej kvalifikácie skutku ako prečinu nebezpečného vyhrážania, táto bola preukázaná iba na základe jedinej výpovede poškodenej - svedkyne E. S.. V súdnej praxi totiž nie je vylúčené, že vina páchatela môže byť preukázaná aj na základe jediného priameho dôkazného prostriedku (na svedeckej výpovedi poškodeného), ako to bolo v tomto posudzovanom prípade, pokiaľ tento dôkazný prostriedok spĺňa aj ďalšie kritériá a to, že musí byť jasný, logický, presvedčivý, vierohodný a zároveň nemôže byť iným spôsobom spochybiteľný alebo zmenený. Podľa názoru odvolacieho súdu, práve svedecká výpoveď poškodenej E. S., spĺňa tieto vyššie uvedené kritériá a preto mohla byť aj jediným podkladom pre odsudzujúci výrok súdu.

Súd prvého stupňa správne postupoval i v časti ustálenia právnej kvalifikácie protiprávneho konania obžalovaného J. S., keď ho uznal za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku.

Pri skúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku krajský súd nezistil žiadny zákonný dôvod na zrušenie alebo zmenu uloženého trestu (podmienečného trestu odňatia slobody s uloženou povinnosťou spočívajúcou v príkaze počas skúšobnej doby nepriblížiť sa k poškodenej E. S. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydľia, alebo v mieste, kde sa takáto osoba zdržuje, alebo ktoré navštevuje).

Je potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Tr. zák., ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadri morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatela trestného činu sa musia opierať o skutočný stav vecí a musia z neho vyplývať.

Nepochybil okresný súd, keď u obžalovaného nevzhladol žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť a súčasne vo výroku o treste aplikoval ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zák. Za situácie, keď neboli ustálené žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti, neprichádzalo do úvahy znížovanie alebo zvyšovanie príslušnej hranice trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona o jednu tretinu.

Nakoľko v posudzovanej veci sa vychádzalo z rozpätia trestnej sadzby od 6 mesiacov do 3 rokov, v jej rámci bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, t. j. pri dolnej hranici trestnej sadzby. Podľa názoru odvolacieho súdu ide o trest skôr mierny, ako trest neprimerane prísny. Takto uložený trest odňatia slobody vychádzal zo zásad ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák. a zahŕňal tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadroval morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

V súlade s ustanovením § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému trest odňatia slobody podmienečne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov, lebo účel trestu možno dosiahnuť aj bez výkonu trestu odňatia slobody, vzhľadom na osobu obžalovaného, ako aj s prihliadnutím na špecifické okolnosti tohto konkrétneho prípadu. Obžalovaný bude povinný v skúšobnej dobe dodržiavať súdom uloženú povinnosť v zmysle § 51 ods. 4 písm. a/ Tr. zák., zároveň by sa nemal dopúšťať žiadneho protiprávneho konania, či už vo forme priestupkov, alebo trestných činov, mal by dodržiavať právne predpisy a žiť riadnym spôsobom života, lebo v opačnom prípade sa vystaví riziku, že súd a to už aj v priebehu skúšobnej doby rozhodne, že sa neosvedčil a nariadi výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol podmienečne odložený.

Okresný súd postupoval v súlade s doposiaľ ustálenou súdnou praxou, keď obžalovanému v rámci uloženého trestu odňatia slobody, ktorého výkon podmienene odložil na skúšobnú dobu, uložil aj povinnosť spočívajúcu v príkaze počas skúšobnej doby nepriblížiť sa k poškodenej E. S. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydľia, alebo v mieste, kde sa takáto osoba zdržuje, alebo ktoré navštevuje, aby podmienený trest odňatia slobody s touto uloženou povinnosťou vyznel pre obžalovaného citeľne a viedol ho k tomu, aby sa obdobného konania v budúcnosti vyvaroval. K výhradám odvolateľa k uloženej povinnosti podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Tr. zák. treba dodať, že táto povinnosť sa nevzťahuje na konanie pred súdmi a inými orgánmi verejnej moci, ako aj na riešenie iných úradných záležitostí, pričom sa vzťahuje výlučne na privátnu (súkromnú) sféru vzájomných kontaktov a stretávaní sa dotknutých osôb. Pokiaľ ide o uplatnenie rodičovských práv a povinností obžalovaného k maloletému synovi, bolo by predčasné zaujať k nastolenej problematike akékoľvek stanovisko, nakoľko toto bude doménou civilného súdu, ktorý bude v tejto veci konať a rozhodovať (podľa vyjadrenia obžalovaného, pojednávanie je určené na deň 29.09.2020).

Vzhľadom k tomu, že Krajský súd v Bratislave nezistil žiadny dôvod pre zrušenie alebo zmenu prvostupňového rozsudku, odvolanie obžalovaného J. ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.